

Ξένιας Καλογεροπούλου

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Πιάνω ΠΑΠΟΥΤΣΙ... Πάνω στο ΠΙΑΝΟ
(Από 4 μέχρι... 104 ετών)

Μια εξαιρετική θεατρική παράσταση για **ΟΛΗ την οικογένεια**, που όλο το χειμώνα στο **Θέατρο ΠΟΡΤΑ** έκανε συνεχή και επαναλαμβανόμενα **sold out**, βασισμένη στη Σταχτοπούτα του **Sergei Prokofiev** και σε μια ιδέα του **Θωμά Μοσχόπουλου**. Μια διαφορετική φρέσκια ματιά πάνω στο μύθο της Σταχτοπούτας, μιας ιστορίας που έχει κρατήσει στον χρόνο. Μια παράσταση σύγχρονη, διασκεδαστική γεμάτη μουσική και φαντασία. Με έναν τρόπο αφήγησης και παρουσίασης πρωτότυπο, γεμάτο χιούμορ αλλά και συγκίνηση, μαγεία αλλά και αλήθεια.

Γιατί έξι ηθοποιοί κι ένας πιανίστας ανεβαίνουν πάνω σε ένα πιάνο; Και καταρχάς... χωράνε εκεί πάνω; Ναι! Γιατί το πιάνο μετατρέπεται σε «πατάρι» και έτσι όλα μπορούν να συμβούν. Οι κολοκύθες γίνονται άμαξες, τα ποντίκια γίνονται άλογα, τα παλιά παπούτσια γίνονται γυάλινα γοβάκια... Αλλά και ο χορός γίνεται αφήγηση, η αφήγηση κοντσέρτο, και μια ολόκληρη ιστορία χωράει σε μια νότα!. Κι έτσι, η Σταχτοπούτα και ο Πρίγκιπας μεγαλώνουν ενώ οι μεγάλοι ξαναγίνονται παιδιά.. Όλα αυτά, συμβαίνουν πάνω στο πατάρι χωρίς μαγικά ραβδιά, παρά μόνο με το σώμα, τη φωνή και την παλλόμενη μουσική ενός από τους σπουδαιότερους συνθέτες του εικοστού αιώνα.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία: Σοφία Πάσχου

Ηθοποιοί: Γιάννης Γιαννούλης, Θεοδόσης Κώνστας, Θάνος Λέκκας, Κατερίνα Μαυρογεώργη, Αλέξανδρος Χρυσανθόπουλος, Αποστόλης Ψυχράμης.

Μουσικός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, **Βοηθός Σκηνοθέτη:** Εριφύλη Στεφανίδου.

Σκηνικά: Ντεβιντ Νεγρύν, **Κοστούμια:** Κλαίρη Μπρέισγουελ, **Φωτισμοί:** Αλέξανδρος Αλεξάνδρου.

Παραγωγή: Patari Project

Δ/ση - Οργάνωση Παραγωγής: Λευτέρης Πλασκοβίτης

Η παράσταση, μετά τη μεγάλη καλλιτεχνική και εμπορική της επιτυχία όλον το χειμώνα στο Θέατρο Πόρτα, θα περιοδεύσει το καλοκαίρι σε όλα τα μεγάλα φεστιβάλ της ΑΤΤΙΚΗΣ και της υπόλοιπης Ελλάδας.

Για την παράσταση έγραψαν:

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Δημήτρης Χαλιώτης

Πάνω στο πιάνο εγένετο θαύμα!

«Πιάνω παπούτσι πάνω στο πιάνο» ή αλλιώς ένα νέο παιδικό θέατρο γεννιέται μπροστά στα μάτια σου. Πριν από περίπου 40 χρόνια η Ξένια Καλογεροπούλου άλλαξε μια για πάντα την εικόνα μας για το παιδικό θέατρο. Αντιμετώπισε τα παιδιά σαν μεγάλους και έφτιαξε παραστάσεις που μιλούσαν κατευθείαν στην καρδιά κερδίζοντας χωρίς περιττούς εντυπωσιασμούς τους θεατές κάθε ηλικίας. Φέτος, με τις δικές της ευλογίες και υπό το άγρυπνο βλέμμα του Θωμά Μοσχόπουλου, η Σοφία Πάσχου και η ομάδα της Patari Project παίρνουν τη σκυτάλη, ανεβαίνουν στη σκηνή του θεάτρου Πόρτα και κάνουν ένα βήμα μπροστά.

Η Σοφία Πάσχου είναι από τους πιο ταλαντούχους και εμπνευσμένους νέους ανθρώπους του θεάτρου μας. Οι Patari Project, το δημιούργημά της, είναι ίσως η πιο ξεχωριστή θεατρική ομάδα της πόλης. Με όπλα τους μόνο τη φωνή και το σώμα τους είναι σε θέση να ζωντανέψουν μπροστά σου ολόκληρους κόσμους. Με ομαδικό πνεύμα, απόλυτο συγχρονισμό, ακρίβεια στην κίνηση κι ένα χιούμορ που σε σκλαβώνει, οι Patari Project ανεβασμένοι στην πλατφόρμα τους σε ψυχαγωγούν με όλη τη σημασία της λέξης. Όλα αυτά τα ήξερα πηγαίνοντας να δω το «Πιάνω παπούτσι πάνω στο πιάνο». Αυτό που δεν ήξερα είναι ότι αυτή τη φορά θα έβλεπα την καλύτερη δουλειά τους!

Με μπρίο που σε κερδίζει από το πρώτο λεπτό, οι Patari Project (με αρκετές νέες αφίξεις) έκαναν το θαύμα τους. Δηγήθηκαν την ιστορία της Σταχτοπούτας με τον πιο ευφάνταστο και ξεχωριστό τρόπο. Χωρίς πολύχρωμα φορέματα, κολοκύθες, άλογα και αστερόσκοπη. Κι όμως ήταν σαν να ήταν όλα εκεί. Λες και έβλεπες ταινία! Έξι ηθοποιοί κι ένας πιανίστας αλλάζανε προσωπεία, φωνές και διαθέσεις στο άψε σβήσε.

Δίνανε σάρκα και οστά στο παραμύθι. Μας κάνανε να γελάσουμε με την καρδιά μας κι ύστερα αφήνανε ένα δάκρυ να κυλήσει στο πρόσωπό μας. Μας ταξίδευαν με τις σαγηνευτικές μελωδίες του Sergei Prokofiev και τις αιθέριες φωνές τους. Επί δύο ώρες μας μύησαν σε έναν κόσμο μαγικό, που το μόνο που χρειάζεται για να ζωντανέψει είναι να αφήσεις τη φαντασία σου στα σίγουρα χέρια των Patari. Κι όλα αυτά πάνω σε ένα πιάνο... Κι όμως γίνεται! Μια παράσταση από αυτές που δεν χάνονται!

elculture.gr Τόνια Καραόγλου

Διαμάντι μέσα στις στάχτες

«Πιάνω παπούτσι πάνω στο πιάνο»: οι Patari Project διασκευάζουν το μύθο της Σταχτοπούτας.

Η εκδοχή που παραδίδουν οι Patari Project επί σκηνής δίνει ένα γερό όσο και ευφάνταστο χτύπημα κατά των κοινωνικών στερεοτύπων. Η δική τους «Σταχτοπούτα» δεν είναι το παραμύθι με το ευτυχισμένο τέλος, επειδή μια κακοπαθημένη από την οικογένειά της κοπέλα βρίσκει τελικά τον πρίγκιπά της – αλλά επειδή εμπιστεύεται τελικά τον εαυτό της και τα θέλω της και παράλληλα, επειδή ένα καλομαθημένο από την οικογένειά του πριγκιπόπουλο μαθαίνει να στέκεται στα δικά του πόδια. Είναι ένα παραμύθι για την ανεξαρτητοποίηση και την προσωπική προσπάθεια και την υπέρβαση των φόβων και για τον έρωτα φυσικά, που θα τους οδηγήσει στο μεγάλο ταξίδι έξω από τους υπερπροστατευτικούς ή καταπιεστικούς τοίχους των σπιτιών τους.

Χώροι, αντικείμενα, ζώα, ιδέες παίρνουν σάρκα και οστά στην κυριολεξία, μέσα από τα παλλόμενα σώματα των ηθοποιών.

Έχουμε να κάνουμε με την αποθέωση της φαντασίας και της σωματικής έκφρασης, μόνο που σε αυτή την περίπτωση ξεπέρασαν, νομίζω, τους εαυτούς τους. Η δουλειά τους μοιάζει πιο εμπλουτισμένη από ποτέ σε ιδέες, υποκριτική -και κωμική!- δεινότητα, ευαισθησία, εναλλαγές συναισθημάτων, λυρισμό.

Η μεγαλύτερή τους κατάκτηση είναι, τελικά, πως δημιούργησαν ένα πολυεπίπεδο θέαμα και, γι' αυτό ακριβώς, ένα εξαιρετικό παράδειγμα λαϊκού θεάτρου: ενός θεάτρου για όλους, από το οποίο κάθε ηλικία αντλεί αυτό που της αναλογεί σε συναισθήματα, νοήματα και ιδέες, και το οποίο δεν σέβεται απλώς αλλά οξύνει το αισθητήριο του κοινού του. Προσωπικά, ανακάλεσα μέχρι και τις σαιξπηρικές κωμωδίες, καθώς οι καβγάδες των δύο αδερφών της Σταχτοπούτας μού θύμισαν έντονα τον καβγά Ελένης και Ερμίας στο Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας. Ήμουν η μόνη άραγε;

Πηγαίνετε να τη δείτε. Αν είστε γονιός ή εκπαιδευτικός, φυσικά μαζί με τα παιδιά σας. Αν όχι, πηγαίνετε μόνοι, το οφείλετε στον εαυτό σας. Θα (ξανα)αγαπήσετε το θέατρο.

BOOK PRESS Γιώργος Στόγιας

Καθώς παρακολουθούσα το «Πιάνω παπούτσι πάνω στο πιάνο» της ομάδας Patari Project, βασισμένο στο παραμύθι της Σταχτοπούτας και σε μια ιδέα του Θωμά Μοσχόπουλου, δεν πέρασαν περισσότερα από είκοσι λεπτά μέχρι να βεβαιωθώ ότι η «καλή παράδοση» της Ξένιας Καλογεροπούλου, όχι μόνο δεν θα έσπαγε και φέτος, αλλά, αντίθετα, σε αυτή θα προστίθετο μια αλησμόνητη γιορτή.

Η αισθητικά συνταρακτική όμως εδώ σύλληψη ήταν η μεταφορά αυτής της μορφικής διαπάλης, σε πρωταρχικό στοιχείο του ίδιου του νοήματος του έργου, σε θεατρική εικονογράφηση του περιεχομένου του.

Αδυνατώ να σας μεταφέρω τον ενθουσιασμό μου σχετικά με τις μεταμορφώσεις των ηθοποιών οι οποίοι υποδύονται ανθρώπους, ζώα, αντικείμενα, τοπία με ταχύτητα, ακρίβεια, πειστικότητα και χιούμορ εξοντωτικά για τον κουρασμένο και φοβισμένο άνθρωπο μέσα μας, και ζωογόνο για αυτόν με τη φαντασία, για αυτόν που θέλει να είναι «καλός και δυνατός», όπως επαναλαμβάνει τα λόγια της μητέρας της η ηρωίδα στις δύσκολες στιγμές. Το ίδιο ισχύει για τη συμβολή στην επιτυχία της παράστασης της μουσικής του Κορνήλιου Σελαμσή, ο οποίος έχει γίνει και αυτός σημαντικός παράγοντας στο συνολικό καλλιτεχνικό θαύμα που επιτελείται τα τελευταία χρόνια στο θέατρο Πόρτα.

* Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΟΓΙΑΣ είναι συγγραφέας κι εκπαιδευτικός στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

LIFE.gr Γ. Οικονόμου

Η Σοφία Πάσχου και η ομάδα των Patari Project ξεπέρασαν πραγματικά τον εαυτό τους. Και αυτό γιατί κατάφεραν να αποδομήσουν ένα από τα πιο κλασικά παραμύθια του κόσμου, αυτό της Σταχτοπούτας, να το «εμβολίσουν» υποδορίως με τα προβλήματα των συγχρόνων παιδιών, συστήνοντάς τους παράλληλα την πεμπτουςία της υποκριτικής τέχνης.

Αξίζει να δείτε αυτή την παράσταση; Επιβάλλεται γιατί θα βιώσετε μία απρόσμενα ξεχωριστή εμπειρία μέσω ενός κλασικού παραμυθιού. Μη διστάσετε να πάρετε μαζί σας παιδιά όλων των ηλικιών, ακόμη και μικρότερα (αρκεί να τους έχετε διαβάσει το παραμύθι και τα βοηθάτε με τη ροή της ιστορίας). Αυτή η παράσταση δεν αφήνει κανέναν να φύγει ασυγκίνητο....